

Liina Espenberg 60

Liina, sügisene sünnipäevalaps, on oma tähtpäevi ikka pidanud koos üleriigiliste raamatukogupäevade algusega 20. oktoobril. Selline seos raamatukogundusega on muidugi väga sobiv, sest Tartu Ülikooli raamatukogu on olnud Liina pikaajaline ja peaaegu et ainuke töökoht. Liina kui sünnilt tartlase, täpsemalt supilinlase haridustee algas A. H. Tammsaare nimelises Tartu 1. Keskkoolis (nüüd Hugo Treffneri Gümnaasium), jätkus samas matemaatika-füüsika eriklassis ja viis seejärel loomuliku jätkuna ülikooli keemia-füüsika teaduskonda õppima keemiat.

Peagi pärast seda, kui ülikoolistuudium tervislikel põhjustel katkes, asus Liina 1983. aasta mais tööle Tartu Ülikooli raamatukokku. Siinsed osakondade nimetused (kodumaise kirjanduse osakond, rekatalogimise osakond, infosüsteemide osakond, kogude arenduse osakond) küll muutusid, kuid Liina on tegelenud neis ikka kataloogimisküsimustega. Ja eks teab ju iga raamatukoguhoidja, et kui kataloogimisele lisandub eesliide „re“ või „retro“, muutub töö kohe kordades keerukamaks ning ajamahukamaks. Nõudliku perioodika retrokataloogimisega tegeles Liina 2011. aastani, et siis enda hoole alla võtta üldsegi mitte vähem teadmisi ja täpsust nõudev kaartide kataloogimine, märksõnastamine ning kaardikogu eest hoolitse-

mine. Seda tööd teeb Liina südamega tänini. Vahepeal jõudis Liina Viljandi Kultuuriakadeemias läbida kõik kursused raamatukogunduse ja dokumendihalduse erialal, vaid diplomitöö jäi kaitsmata.

Oma põhitöö kõrvalt on Liinal alati jätkunud energiat ja tahtmist teha veel midagi toredat ja vajalikku raamatukogu heaks. Oli siis selleks konsultanditöö, värsketele tudengitele ja lugejatele sügiseti raamatukogu tutvustamine või infopädevuse koolitustel tuutoriks olemine, tööjuhendite koostamine või kolleegide aitamine, Nimeta Lehe või roheline kultuuri ajakirja ja veebi Roheline Värav toimetamine või hoopis raamatu-arvustuste ning artiklite kirjutamine.

Töölase tegevuse kõrval on Liina kasvatanud üles seitse last ja on nüüd kaheteistkümne lapselapse uhke ja õnnelik vanaema.

Kolleegide nimel
Kristhel Haak

Elo Tõnisoo 60

Elo Tõnisoo (neiuna Roos) sündis 9. aprillil 1962. aastal Aegviidus Kõrvemaal õpetajate peres. Elo isa oli koolidirektor ja peres kasvas ka

vanem õde. Kuigi kodus oli palju raamatuid, luges väike Elo läbi peaaegu kõik raamatukogus leiduvad lasteraamatud. Elo haridustee algas 1969. aastal, kui elati Aegviidus ja hiljem Lehtses, mille põhikoolid olid kunagised mõisahooned. Ajalooline keskkond äratas noores Elos varakult huvi kultuuri- loo ning arhitektuuri vastu.

Nõukogude ajal tuli koolides lisaks kohustuslikule vene keelele valida õppimiseks veel üks võõrkeel, põhiliselt kas inglise või saksa keel. Nii õpetati Aegviidus alates 5. klassist inglise keelt. Kui pere kolis, olid Lehtse kooli 6. klassi õpilased Elost saksa keelega aasta jagu ees, kuid Elo sai hakkama. Hiljem, Tapa keskkoolis valis Elo saksa keele, mille õppimine jätkus 1980. aastal Tartu Riiklikus Ülikoolis.

Keskkooliaegne klassivend, kellest sai ülikooli teisel kursusel Elo abikaasa, õppis füüsikat. Mõlemal oli suur soov peale ülikooli lõpetamist 1985. aastal jätkata oma eluga Tartus, maailma kõige toredamas linnas. Kuna Elo ei soovinud saada õpetajaks, helistas kateedrijuhataja Juhan Tuldava raamatukogu direktor Laine Peebule, et ta võtaks tööle nii Elo kui ka kaks tema kursuseõde.

Elo saksa keele oskus kulus marjaks ära kataloogimisosakonnas. Juhataja Elsa Loorits andis talle kataloogimiseks trükitäheleliste pealkirjadega saksakeelsed dissertatsioonid. Elo ülesandeks sai trükimasinal bibliokirjete vormistamine kataloogikaartidele. Masinakirja oli ta õppinud juba keskkooli ajal sekretär-asjaaja kursusel. Kataloogimisreeglite omandamisega läks pisut rohkem aega.

Peagi aga vajas kataloogimisosakonna liigitamis- sektori juhataja Helgi Laanes Elo teadmisi liigitami- ses ja märksõnastamises. Kuna Saksamaalt saabus palju teoloogilist kirjandust, tuli Elol need saksa- keelsed raamatud märksõnastada. Pliiatsiga kata- loogikaartidele märksõnade kirjutamisel oli abiks varem loodud ja raamatuks köidetud märksõnastik. Elo asjatundlikuks ja väga heaks juhendajaks selles töös sai Lea Trikkant. 1994. aastal alustati tööd

märksõnastiku INGRID koostamisega ja Elost sai üks selle toimetajaid. Kui 2006. aastal suleti humanitaarraamatukogu, algas Elol tihe koostöö toonase usuteadusliku kirjanduse referendi Silja Härmi ja lugemissaali raamatukoguhoidja Marianne Tiigiga – kogu peamajja toodud religioosne kirjandus vajas märksõnastamist.

2014. aastast töötab Elo erialainfo osakonnas referendina, jätkates samal ajal Eesti märksõnastiku humanitaarvaldkonna märksõnade toimetamist ja dissertatsioonide märksõnastamist. Enim köidavad teda religiooni-, ajaloo-, kultuuriloo ja etnoloogia teemad. Pearõhk Elo töös on siiski lugejate-tudengite koolitamisel. Paradoksaalsel kombel on õpetajate türest, kes ei tahtnud saada õpetajaks, saanud ikkagi õpetaja. Suhtlemine õppejõududega raamatute tellimisel ja päringutele vastamised on Elo töö muutnud veelgi vaheldusrikkamaks.

Kolleegid on läbi aegade hinnanud Elo põhja- likkust kõiges, millega ta tegeleb. Lapsepõlvest pärit loodusearmastus, muusika, filmid, raamatud ning armastus oma pere, laste ja lastelaste vastu annavad Elole jõudu ka kõige raskematel aegadel. Elo elujaatav helgus, peen huumorimeel, nakatav naeruhimu ja lendlev kirjasulg teevad meie kõigi päevad paremaks.

Juubeliks kirjutasid kolleegid Elole haiku.

*Su põhjalikkus
on imetlusväärne ning
hoos libiseb sulg*

Palju õnne 60. sünnipäevaks!
Kolleegid